

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Švehly a soudců JUDr. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] v právní věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem Londýnská 674/55, 120 21 Praha 2

za účasti: 1) Hlavní město Praha, IČO 00064581

sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

zastoupená advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem Těšnov 1059/1, 110 00 Praha 1

2) Stavební bytové družstvo Praha, IČO 00034592

sídlem Střelničná 1861/8a, 182 00 Praha 8

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem Střelničná 1861/8a, 182 00 Praha 8

3) Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886

sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D.

sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha 1

4) Technický a zkušební ústav stavební [obec], s. p., IČO [číslo]

sídlem Prosecká 811/76a, 190 00 Praha 9

zastoupený advokátkou Mgr. Ing. [jméno] [příjmení]

sídlem Divadelní 2728/3a, 301 00 Plzeň

5) Státní statek hl. m. Prahy, v likvidaci, IČO 00064092

sídlem Holečkova 8, 150 00 Praha 5

zastoupený advokátkou JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem Kudeřikové 1103/11a, 148 00 Praha 4

o nahrazení rozhodnutí pozemkového úřadu podle zákona o půdě, o žalobě pro zmatečnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. února 2023, č. j. 29 Co 424/2022-223

a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. září 2022, č. j. 60 C 21/2019-190

ČR – Státním pozemkovým úřadem, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov,

zastoupené advokátem [údaje o zástupci] proti usnesení Městského soudu v Praze

ze dne 8. listopadu 2023, č. j. 29 Co 424/2022-282,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výrocích I. a III. potvrzuje a ve výroku II. ve vztahu k účastníkům 1), 3) a 5) se potvrzuje a ve vztahu k účastníkovi 2) se potvrzuje ve správném znění, že výše náhrady nákladů řízení činí částku 1 800 Kč; jinak se i v této části výrok II. potvrzuje.
- II. ČR – Státní pozemkový úřad je povinna zaplatit na náhradu nákladů odvolacího řízení žalobci částku 4 356 Kč k rukám jeho zástupce ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. ČR – Státní pozemkový úřad je povinna zaplatit na náhradu nákladů odvolacího řízení účastníkovi 1) částku 4 356 Kč k rukám jeho zástupce ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Ve vztahu mezi ČR - Státní pozemkový úřad a účastníkem 2) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
- V. ČR – Státní pozemkový úřad je povinna zaplatit na náhradu nákladů odvolacího řízení účastníkovi 3) částku 3 600 Kč k rukám jeho zástupce ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- VI. ČR – Státní pozemkový úřad je povinna zaplatit na náhradu nákladů odvolacího řízení účastníkovi 4) částku 1 800 Kč k rukám jeho zástupkyně ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- VII. ČR – Státní pozemkový úřad je povinna zaplatit na náhradu nákladů odvolacího řízení účastníkovi 5) částku 2 178 Kč k rukám jeho zástupkyně ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl žalobu pro zmatečnost podanou ČR – Státním pozemkovým úřadem u Městského soudu v Praze dne 3. 8. 2023, již se domáhala zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2023, č. j. 29 Co 424/2022-223 a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. 9. 2022, č. j. 60 C 21/2019-190 s odkazem na dikci § 229 odst. 3 o.s.ř., neboť nebyla Městským soudem v Praze vůbec považována za účastníka řízení a tedy jí ani rozsudek nebyl doručován, shodně postupoval i Obvodní soud pro Prahu 9. Zde zmatečnostní žalobkyně odkazovala na § 250a o.s.ř. a § 9 odst. 8 z. č. 229/1991 Sb., o půdě ve znění do 31. 12. 2012. Bylo rozhodováno bez nařízení jednání s odkazem na dikci § 235f o.s.ř., ač původně bylo nařízeno jednání, jež bylo následně zrušeno, neboť soud prvního stupně dovodil, že ČR – Státní pozemkový úřad není aktivně legitimována k podání žaloby pro zmatečnost, neboť nebyla účastníkem původního řízení.

2. Výrokem II. byla přiznána náhrada nákladů řízení účastníkovi 1) ve výši 4 356 Kč, účastníkovi 2) ve výši 1 800 (bez uvedení Kč), účastníkovi 3) ve výši 1 800 Kč a účastníkovi 5) ve výši 1 800 Kč, které jim má nahradit ČR – Státní pozemkový úřad k rukám jejich právních zástupců. Výrokem III. bylo rozhodnuto, že ve vztahu ČR – Státní pozemkový úřad a účastník 4) nemají navzájem právo na náhradu nákladů řízení.

3. Proti tomuto usnesení ČR – Státní pozemkový úřad podala v zákonné lhůtě odvolání a navrhla zrušit napadené usnesení a vrátit věc k dalšímu řízení. Soudu prvního stupně vytýkala, že rozhodl bez jednání, a tedy v rozporu s § 235f o.s.ř., ač v jiné věci shodný senát Městského soudu v Praze v obdobné věci rozhodl při nařízeném jednání. Odkazovala na usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 9. 2021, sp. zn. II. ÚS 2239/21. K vyjádřením účastníků podala ČR – Státní pozemkový úřad repliku dne 10. 10. 2024 a zdůraznila, že o zmatečnostní žalobě bylo

rozhodnuto

bez nařízeného jednání a zmatečnostní žalobkyně měla být účastníkem nalézacího řízení. Dále odkazovala na judikaturu Ústavního soudu ČR, a to na nález ze dne 13. 5. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 35/11 a další rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v obdobné věci.

4. K podanému odvolání se písemně vyjádřil účastník 1), který navrhl potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení, neboť zmatečnostní žalobkyně nebyla účastníkem v řízení podle části páté o.s.ř.

5. K podanému odvolání se písemně vyjádřil žalobce, který navrhl potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení.

6. K podanému odvolání se písemně vyjádřil účastník 3) a navrhl potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení. Po novelizaci § 9 odst. 8 zákona

o půdě není účastníkem řízení ČR – Státní pozemkový úřad v řízení o restituci a tedy ani v řízení před soudem dle páté části o.s.ř.

7. K podanému odvolání se písemně vyjádřil účastník 4) tak, že jde o otázku plně procesní a navrhoval ponechat posouzení odvolání na odvolacím soudu.

8. K podanému odvolání se písemně vyjádřil účastník 5), který namítal, že k rozhodnutí o zmatečnostní žalobě mělo být nařízeno ústní jednání a pokud se tak nestalo, došlo k odnětí práva jednat u soudu.

9. Účastník 2) se k podanému odvolání písemně nevyjádřil.

10. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení, a to i z důvodů, které nebyly v odvolání výslovně uplatněny (§ 212, § 212a odst. 2, 3 a 5 § 205 odst. 2 o.s.ř.), aniž by doplňoval dokazování, a dospěl k závěru, že odvolání ČR – Státního pozemkového úřadu je ne-důvodné. Bylo jednáno za nepřítomnosti řádně obeslaného účastníka 2), který se na jednání bez omluvy nedostavil, zároveň i bez účasti účastníka 4), který se písemně omluvil, ale nežádal o odročení jednání.

11. Při jednání před odvolacím soudem ČR – Státní pozemkový úřad v plném rozsahu setrvala na podaném odvolání a obsáhle replice na vyjádření účastníků k jím podanému odvolání. Odvolatelka navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení, kdy žalobou napadené rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 9 i Městského soudu v Praze obsahují ve výrocích i pasáž, že žalobci náleží náhrada dle zákona o půdě, a tedy odvolatelka bude následně zavázána k plnění.

12. Žalobce a ostatní účastníci navrhli, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil, neboť zmatečnostní důvod dle § 229 odst. 3 o.s.ř. nebyl naplněn.

13. Žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem a již z tohoto důvodu je třeba na ni pohlížet jako na výjimečný prostředek ochrany práv účastníka řízení. Zákon proto taxativně vymezuje důvody, z nichž lze takovou žalobu uplatnit, resp. stanoví, za jakých podmínek je přípustná.

14. Řízení o žalobě pro zmatečnost je řízením návrhovým. Soud, který věc projednává a rozhoduje,

je vždy vázán důvody zmatečnosti uvedenými v žalobě. Tato žaloba musí obsahovat nejen jednoznačný důvod zmatečnosti dle ustanovení § 229 odst. 1 až 4 o.s.ř., ale současně musí obsahovat skutkové tvrzení o tom, v čem (v jakém konkrétním protiprávním stavu nebo postupu) je důvod zmatečnosti spatřován. Tento důvod může být měněn jen po dobu trvání lhůty k žalobě pro zmatečnost. Soud při rozhodování o žalobě pro zmatečnost posuzuje napadené rozhodnutí jen z pohledu důvodu zmatečnosti, který byl uveden v žalobě pro

zmatečnost nebo který byl označen dodatečně (vedle již uvedeného důvodu zmatečnosti nebo místo něho) v době, kdy ještě běžela lhůta k žalobě pro zmatečnost. Uplatněnými důvody zmatečnosti je vázán (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2013, sp. zn. 21 Cdo 4119/2011).

15. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. 21 Cdo 4629/2009-123 jsou účastníky řízení o žalobě pro zmatečnost ti, kdo byli účastníky původního řízení, v němž bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, popřípadě jejich právní nástupci z důvodu universální nebo singulární sukcese.

16. Podle § 229 odst. 3 o.s.ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout též pravomocný rozsudek odvolacího soudu nebo jeho pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jestliže mu byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem. Totéž platí, jde-li o pravomocný rozsudek soudu prvního stupně, proti němuž není odvolání přípustné podle § 202 odst. 2. o odmítnutí odvolání nebo dovolání pro opožděnost.

17. Z důvodu uvedeného v § 229 odst. 3 o.s.ř. lze podat žalobu pro zmatečnost za situace, kdy účastníku byla odňata možnost jednat před soudem. Tuto žalobu může podat pouze ten účastník, kterému tato možnost byla odňata. Právo na projednání věci za účasti účastníka je jednou ze základních zásad civilního procesu, a její nerespektování vede ke zmatečnosti řízení. Příkladem může být situace, kdy soud jedná v nepřítomnosti účastníka, ačkoliv k tomu nebyly splněny předpoklady. Obecně však je třeba zdůraznit, že odnětím možnosti jednat před soudem v tom smyslu, aby postup soudu bylo možno označit za zmatečný, je míněn postup, který je nesprávný, který je v rozporu se zákonem nebo jinými obecně závaznými právními předpisy (viz. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2003, sp. zn. 21 Cdo 2179/2002) a naopak, že postupem, který je v souladu se zákonem, nemůže být účastníku řízení odňata možnost jednat před soudem (k tomu viz. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 2003, sp. zn. 29 Odo 373/2002). Možnost jednat před soudem (ve smyslu zmatečnosti) odvolací soud účastníku neodejme tehdy, jestliže postupuje v souladu se zákonem, který mu umožňuje rozhodnout bez jednání (§ 214 odst. 2, 3) ani tehdy, jestli účastníku nedoručí odvolání, jestliže mu takovou povinnost (doručit) zákon v konkrétním případě neukládá (§ 210 odst. 1).

18. Podle R 25/1993 – NS sp. zn. 2 Cdo 19/92: Odnětím možnosti jednat před soudem (§ 237 písm. f/ nyní dle § 229 odst. 3 o.s.ř.) se rozumí takový postup soudu, jímž znemožnil účastníku řízení realizaci těch procesních práv, která mu občanský soudní řád dává. Pro přípustnost dovolání (nyní důvodu zmatečnosti) není rozhodné, zda byla účastníku řízení odňata možnost jednat před soudem v odvolacím řízení nebo před soudem prvního stupně.

19. Podle SJ, 1998, č. 123 – NS sp. zn. 3 Cdo 610/96: II. Zmatečnost podle § 237 písm. f/ (nyní § 229 odst. 3 o.s.ř.) není dána, jestliže možnost učinit procesní úkony, kterou účastníku nesprávným postupem odňal soud prvního stupně, mu byla poskytnuta v odvolacím řízení.

20. Judikatura se dále ustálila v právním závěru, že soudy, nejsou povinny akceptovat jakékoliv žádosti o odročení, neboť pak by v konkrétních případech mohlo ze strany některých účastníků řízení docházet k záměrným procesním obstrukcím“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 8. 2002,

sp. zn. I.ÚS 729/01). Nejvyšší soud pak v usnesení ze dne 7. 12. 2009, sp. zn. 21 Cdo 2839/2008, vyslovil právní názor, že, „důležitost důvodu, pro který účastník řízení žádá o odročení jednání, soud posuzuje vždy s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. I když účastník řízení ve své žádosti uvádí důvod jinak způsobilý vést k závěru o odročení jednání (dalšího jednání), není soud vždy povinen takový důvod akceptovat, a to zejména tehdy, není-li využíván v souladu se smyslem a účelem ustanovení § 101 odst. 3 o.s.ř., ale k záměrným procesním obstrukcím, sledujícím především bezdůvodné protahování občanského soudního řízení a

zvyšování
s tím spojených“.

nákladů

21. Podle § 234 odst. 1 o.s.ř. není-li dále stanoveno jinak, musí být žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí.

22. Dle § 235f o.s.ř. zamítá-li soud žalobu proto, že není přípustná, nebo proto, že ji podal někdo, kdo k ní nebyl oprávněn, nebo proto, že byla podána po uplynutí lhůt počítaných od právní moci napadeného rozhodnutí, nemusí nařizovat jednání.

23. Zda soud nařídí jednání k projednání žaloby pro zmatečnost za situace, kdy byla podána neoprávněnou osobou či opožděně, je na rozhodnutí soudu.

24. Dle § 250a odst. 1 a 2 o.s.ř. účastníky řízení (v řízení dle části páté o.s.ř.) jsou žalobce a ti, kdo byli účastníky v řízení před správním orgánem. Jakmile soud zjistí, že se řízení neúčastní někdo, kdo je podle odstavce 1 jeho účastníkem, přibere jej usnesením do řízení. Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

25. Účastníkem soudního řízení podle části páté občanského soudního řádu je vždy žalobce. K podání návrhu je oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo

zamítnuta

(§ 246 odst. 1). Dále jsou účastníky řízení o žalobě podle části páté občanského soudního řádu též účastníci správního řízení ve věci, kterou bude soud znovu projednávat. Účastníkem řízení naopak není správní orgán, který vydal rozhodnutí, jehož nahrazení se žalobce domáhá. Přesto mu zákon v řízení o žalobě podle části páté přiznává některá oprávnění.

26. Podle § 9 odst. 1 a 6 z. č. 229/1991 Sb., o půdě v platném znění nárok uplatní oprávněná osoba

u pozemkového úřadu a zároveň vyzve povinnou osobu k vydání nemovitosti. Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou do 60 dnů od podání výzvy dohodu o vydání nemovitosti. Proti rozhodnutí pozemkového úřadu podle odstavců 3, 4 a 5 je možno podat žalobu k soudu.

27. Podle § 9 odst. 8 zákona o půdě účastníky řízení podle tohoto ustanovení jsou oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání nemovitosti u pozemkového úřadu a povinná osoba.

28. Odvolací soud z obsahu spisu zjistil, že Státní pozemkový úřad – Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a Hlavní město Praha rozhodl dne 20. 11. 2018, č. j. PÚ 699/91/3, že [jméno] [příjmení] není vlastníkem nemovitostí dle PK parc. č. 271, 272, 628 a 629 v k. ú. Prosek

a dle PK parc. č. 1673 v k. ú. Vysočany a za nevydávané nemovitosti mu nepřilučí náhrada podle zákona. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 11. 2018, když účastníkem řízení nebyla ČR - Státní pozemkový úřad. Žalobce [jméno] [příjmení] podal včas žalobu u Obvodního soudu pro Prahu

9.

Věc byla u tohoto soudu vedena pod sp. zn. 60 C 21/2019.

29. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. 9. 2022, č. j. 60 C 21/2019-190 bylo výrokem I. rozhodnuto o zamítnutí žaloby, jíž se žalobce domáhal nahrazení rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a Hlavní město Praha ze dne 20. 11. 2018, č. j. PÚ 699/91/3, ve vztahu k pozemku dle PK parc. č. 1673 v k. ú. Vysočany, a to v rozsahu parc. č. 1673/1, díl 1 EN o výměře 8 921 m² a č. 1673/1, díl 2 EN o výměře 60 m² tak, aby soud rozhodl, že žalobce není vlastníkem této části pozemku s tím, že mu za tuto část pozemku náleží náhrada dle zákona o půdě. Výrokem II. bylo rozhodnuto, že nemovitosti

dle PK parc. č. 271, 272, 628 a 629 v k. ú. Prosek a dle PK parc. č. 1673 v k. ú. Vysočany, vyjma části pozemku dle PK parc. č. 1673 v k. ú. Vysočany v rozsahu parc. č. 1673/1, díl 1 EN

o výměře 8 921 m² a č. 1673/1, díl 2 EN o výměře 60 m² se žalobci nevydávají pro překážku dle § 11 odst. 1 písm. c) zák. o půdě a za tyto nemovitosti náleží žalobci náhrada dle zákona o půdě. V tomto rozsahu se nahrazuje rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a Hlavní město Praha ze dne 20. 11. 2018, č. j. PÚ 699/91/3. Výrokem III. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, že tato náhrada nebyla žalobci přiznána. Účastníkem tohoto řízení nebyla ČR - Státní pozemkový úřad, neboť usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 12. 1. 2022, č. j. 60 C 21/2019-104 byl zamítnut návrh žalobce na její přiřazení do řízení a toto usnesení nabylo právní moci dne 18. 2. 2022. Z tohoto důvodu nemůže být účastníkem řízení o žalobě pro zmatečnost ČR – Státní pozemkový úřad,

a tedy ani výrok, že žalobci náleží náhrada dle zákona o půdě ho žádným způsobem nezavazuje, jde toliko o deklaraci způsobu řešení nemožnosti vydat nemovitosti v uplatněném restitučním nároku danou zákonem č. 229/1991 Sb., o půdě.

30. Výrokem I. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2023, č. j. 29 Co 424/2022-223 byl shora uvedený rozsudek potvrzen ve vyhovujícím výroku II. o věci samé a ve výroku III. o náhradě nákladů řízení a výroky II. a III. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů odvolacího řízení.

31. Z těchto soudních rozhodnutí je postaveno na jisto, že ČR - Státní pozemkový úřad nebyla účastníkem řízení před Obvodním soudem pro Prahu 9 a ani v odvolacím řízení před Městským soudem v Praze, kdy oba rozsudky nabyly právní moci dnem 22. 2. 2023 ČR - Státní pozemkový úřad přesto dne 3. 8. 2023 podává u Městského soudu v Praze žalobu pro zmatečnost s odkazem na dikci § 229 odst. 3 o.s.ř.

32. Výhrada odvolatelky, že soud prvního stupně nejprve k projednání žaloby pro zmatečnost svolal ústní jednání, které pro kolizi následně odročil s tím, že bude nařízeno další ústní jednání, ale napadené usnesení bylo vydáno již bez tohoto jednání, nelze považovat za takovou vadu řízení, jež by měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Při odvolacím jednání dostali účastníci řízení prostor k přednesům a případným návrhům na provedení dokazování navrženými důkazními prostředky. Účastníci shodně provedení žádných důkazních prostředků nenavrhli.

33. Odvolací soud považuje skutková zjištění a skutkové závěry učiněné soudem prvního stupně za dostačující k vydání rozhodnutí ve věci samé a zcela se ztotožňuje s právním posouzením věci. S ohledem na zásadu hospodárnosti řízení proto odvolací soud odkazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení soudu prvního stupně. Lze dospět shodně se soudem prvního stupně k závěru, že pokud ČR - Státní pozemkový úřad nebyla účastníkem řízení dle části páté o.s.ř., a to v řízení před Obvodním soudem pro Prahu 9 a ani v odvolacím řízení před Městským soudem v Praze, pak ani v řízení o žalobě pro zmatečnost nemohla být úspěšnou z důvodu nedostatku aktivní legitimace a tedy zmatečností důvod dle § 229 odst. 3 o.s.ř. nebyl naplněn.

34. Pokud se týká návrhu na zrušení § 250a odst. 1 a 2 o.s.ř. podaný ČR – Státním pozemkovým úřadem, pak odvolací soud uvádí toliko, že tento návrh již Ústavní soud posuzoval v jiné věci, kdy nedospěl k závěru, že ustanovení § 250a odst. 1 a 2 o.s.ř. je v rozporu s ústavním pořádkem, a proto ho zamítl Nálezem ze dne 13. 5. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 35/11. Za této procesní situace se odvolací soud tímto návrhem dále nezabýval, a proto není důvod postupovat dle § 109 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

35. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že žalobou pro zmatečnost napadeným rozhodnutím nebyla České republice - Státnímu pozemkovému úřadu uložena

žádná vykonatelná povinnost, a proto nemohla přezkoumávaným rozsudkem utrpět újmu. Zde lze odkázat na dikci § 159a odst. 1 o.s.ř. a tedy skutečnost, že výrok pravomocného rozsudku je závazný jen pro účastníky řízení.

36. Po zhodnocení všech uvedených skutečností odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně v souladu s § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil, kdy žaloba pro zmatečnost není důvodná (§ 235c o.s.ř.). Soud prvního stupně správně rozhodl i o náhradě nákladů řízení, toliko ve výroku II. písařskou chybou u účastníka 2) nebyla uvedena měna Kč, a proto tento výrok byl odvolacím soudem potvrzen ve správném znění tak, že výše náhrady nákladů řízení činí částku 1 800 Kč; jinak byl v této části výrok II. potvrzen.

37. Odvolací soud dále pro úplnost uvádí, že řízení o žalobě pro zmatečnost není řízením, jehož předmětem by bylo peněžité plnění, ani věc nebo právo penězi ocenitelné, neboť výsledkem tohoto řízení může být (v případě vyhovění žalobě pro zmatečnost) pouze zrušení žalobou pro zmatečnost napadeného rozhodnutí při shledaném porušení procesního postupu soudu, jenž k vydání žalobou pro zmatečnost napadeného rozhodnutí vedl. V řízení o žalobě pro zmatečnost je tak naprosto vyloučeno, aby se soud v rámci tohoto řízení zabýval věcí samou, resp. o ní rozhodoval.

Lze proto uzavřít, že pro stanovení výše odměny advokáta v řízení o žalobě pro zmatečnost je nutno aplikovat § 9 odst. 1 AT (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 11. 2010, sp. zn. II. ÚS 2902/10), jež je možné považovat do jisté míry za „podpůrné“ ustanovení, které se použije pro výpočet odměny advokáta tehdy, pokud předmět právní služby nelze podřadit pod jiné ustanovení vyhl. č. 177/1991 Sb., advokátní tarif. Aplikace § 8 odst. 1 věty první

vyhl. č. 177/1991 Sb., advokátní tarif nepřichází v úvahu, neboť toto ustanovení lze použít pouze tehdy, je-li předmětem řízení peněžité plnění případně věc nebo právo penězi ocenitelné. Na doplnění lze uvést, že za odvolání proti rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost se vybírá soudní poplatek podle položky 4, bod 1. písm. c) sazebníku soudních poplatků (položka 22 bod 11. Sazebníku soudních poplatků), podle níž se vybírá soudní poplatek za návrh na zahájení (...) řízení, jehož předmětem není peněžité plnění; zákonodárce tedy řízení o odvolání proti usnesení o žalobě pro zmatečnost výslovně považuje za řízení nikoliv o peněžitém plnění. Podle názoru odvolacího soudu je namístě, aby způsob stanovení výše odměny advokáta v řízení o žalobě pro zmatečnost odpovídal způsobu vyměření soudního poplatku za takové řízení.

38. Protože tímto usnesením se řízení končí, bylo třeba rozhodnout o nákladech odvolacího řízení v závislosti na úspěchu účastníků v řízení (§ 224 odst. 1 o.s.ř., § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř.). Účastníkům řízení byla přiznána náhrada za právní zastoupení ve výši 3 600 Kč za dva úkony právní služby po 1 500 Kč z tarifní hodnoty 10 000 Kč dle § 7 bod 4., § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu se dvěma paušálními náhradami po 300 Kč dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, a to za písemné vyjádření k podanému odvolání a účast na odvolacím jednání konaném dne 17. 10. 2024. Účastníkovi 4) byla přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení toliko ve výši 1 800 Kč za podané písemné vyjádření. Účastníkovi 5)

byla přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení toliko ve výši 1 800 Kč za účast účast na odvolacím jednání konaném dne 17. 10. 2024. Právní zástupce žalobce a účastníka 1) a 5) jsou plátcí DPH

a tedy jim přísluší i DPH dle § 14a odst. 1 advokátního tarifu a § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř. Neúspěšná ČR - Státní pozemkový úřad je povinna plnit do platebního místa dle § 149 odst. 1 o.s.ř. a ve lhůtě dle § 160 odst. 1 o.s.ř. O náhradě nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi ČR - Státní pozemkový úřad a účastníkem 2) bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, neboť tomuto účastníkovi žádné náklady v odvolacím řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže Nejvyšší soud jako soud dovolací dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo

procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Praha 17. října 2024

JUDr. Jiří Švehla
předsedkyně senátu